

Sammanfattning

En arbetssökande A ansåg sig ha blivit utsatt för könsdiskriminering i samband med ett anställningsförfarande. A väckte talan mot arbetsgivaren vid tingsrätten utan att först ha vänt sig till Jämställdhetsombudsmannen (JämO). Tingsrätten avlog A:s ansökan om rättshjälp. Arbetsdomstolen har fastställt tingsrättens beslut med motiveringen att det som regel bör krävas att den rättssökande i första hand söker utnyttja det rättsskydd som tillhandahålls av JämO.

ARBETSDOMSTOLENBESLUT
2006-12-06
StockholmBeslut nr 116/06
Mål nr B 85/06

KLAGANDE

L.C. i SUNDBYBERG

Ombud: advokaten Bengt Bråstad, Advokatbyrå Bengt Bråstad AB,
Kungsgatan 29, 111 56 STOCKHOLM

SAKEN

rättshjälp

ÖVERKLAGAT BESLUT

Stockholms tingsrätts, avd. 3, beslut den 21 juli 2006 i mål nr T 4901-06

L.C. sökte i augusti 2005 anställning hos PC Communication AB som hudterapeut. Han blev kallad till intervju hos bolaget, men fick i oktober 2005 besked om att han inte fick anställning. Den 28 februari 2006 väckte L.C. talan vid tingsrätten mot bolaget och yrkade att bolaget skulle förpliktas att utge allmänt skadestånd med 90 000 kr. Som grund för yrkandet anförde L.C. att bolaget hade gjort sig skyldigt till könsdiskriminering genom att inte erbjuda honom någon av de aktuella anställningarna trots att han hade bättre meriter än de kvinnliga arbetssökande som hade anställts.

Den 22 juni 2006 ansökte L.C. om rättshjälp. Som grund för ansökan angav L.C. bl.a. att motparten anlitat juridiskt ombud samt att han kunde få svårigheter att utan eget ombud föra bevisning för sin sak.

Tingsrätten lämnade ansökan utan bifall med följande motivering.

I rättshjälplagen (1996:1619) 6-8 §§ regleras de allmänna förutsättningarna för rättshjälp. Utifrån L.C:s ekonomiska förhållanden är denne berättigad till rättshjälp. Det är också klarlagt att L.C. i och för sig är i behov av ett juridiskt biträde. Emellertid får rättshjälp endast beviljas om det med hänsyn till angelägenhetens art och betydelse, tvisteföremålets värde och omständigheterna i övrigt är rimligt att staten bidrar med kostnaderna. Enligt tingsrättens mening är vare sig angelägenhetens art och betydelse eller omständigheterna i övrigt av sådan karaktär att L.C:s ansökan om rättshjälp skall bifallas.

L.C. har överklagat tingsrättens beslut och yrkat att Arbetsdomstolen, med ändring av beslutet, skall bevilja honom rättshjälp. Han har därvid anført i huvudsak följande. Målet avser diskriminering enligt jämställdhetslagen, och saken kan därför inte jämföras med vissa i förarbetena uppräknade exempel på angelägenheter där rättshjälp inte bör beviljas. Normalt brukar det vara rimligt att staten svarar för kostnaderna i arbetstvister om förutsättningarna i övrigt är uppfyllda. Rättshjälp måste anses vara av betydande vikt för att

reglerna om förbud mot könsdiskriminering i jämställdhetslagen skall kunna efterlevas och upprätthållas.

Skäl

Enligt 8 § rättshjälpslagen får rättshjälp endast beviljas om det med hänsyn till angelägenhetens art och betydelse, tvisteföremålets värde och omständigheterna i övrigt är rimligt att staten bidrar till kostnaderna. Vad som hittills framkommit i målet kan enligt Arbetsdomstolens mening inte föranleda slutsatsen att det nu angivna kravet för rättshjälp inte är uppfyllt.

En grundläggande förutsättning för rättshjälp är enligt 7 § rättshjälpslagen att den rättssökande behöver juridiskt biträde. Av 9 § samma lag följer den begränsningen att rättshjälp inte får beviljas, om den rättssökande har en rättsskyddsförsäkring eller – vilket är av intresse i det föreliggande fallet – något annat liknande rättsskydd. I anslutning till de nu angivna bestämmelserna anges i lagmotiven att rättshjälp som regel inte skall beviljas om juridisk hjälp kan lämnas den rättssökande genom en facklig organisation eller en intresseorganisation (prop. 1996/97:9 s. 115). Vid en tillämpning av dessa bestämmelser i rättshjälpslagen vid tvist rörande könsdiskriminering är det av betydelse att en person som anser sig ha blivit utsatt för sådan diskriminering har möjlighet att göra en anmälan till Jämställdhetsombudsmannen (JämO), som kan utreda och bedöma ärendet och ytterst väcka talan vid domstol på den enskildes vägnar (se 45 § jämställdhetslagen). Enligt Arbetsdomstolens mening bör det som regel krävas att den rättssökande i första hand söker utnyttja det rättsskydd som JämO kan tillhandahålla.

Såvitt framgår av utredningen i målet har L.C. inte anmält ärendet till JämO, och det har heller inte framkommit någon omständighet som talar emot att han i första hand hade bort göra en sådan anmälan. Förutsättningarna för att bevilja L.C. rättshjälp i tvisten är därmed inte uppfyllda.

Arbetsdomstolens avgörande

Arbetsdomstolen avslår överklagandet.

Ledamöter: Michaël Koch, Inga Åkerlund och Lars Johan Eklund. Enhälligt.

Sekreterare: Inge-Marie Nilsson